

Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΤΗΣ «ΥΔΡΟΧΟΪΚΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

Η συνάντηση και συνύπαρξη της δήθεν φωτεινής “γνώσεως” με την “Νέα Εποχή” αποσκοπεί να προσφέρει στο σύγχρονο άνθρωπο, όπως μεγαλόστομα διακηρύττει, την πλήρη γνώση και αλήθεια της ζωής και του θανάτου. Η γνώση για τους «Νεοεποχίτες» είναι η «σωτηρία» και η πλήρης «απελευθέρωση» του ανθρώπου, αφού δεν υπάρχει ο Θεός του Χριστιανισμού.

Διαμέσου τάχα της γνωστικής εμπειρίας σε διάφορα επίπεδα είναι δυνατή η διαμόρφωση ενός άλλου τύπου ανθρώπου, ενός υπερανθρώπου, όπως οι ίδιοι ισχυρίζονται. Σημειώνεται, ότι ήδη ο Ναζισμός στην εποχή του είχε προτείνει ένα ανάλογο μοντέλο ενός νέου- υπερανθρώπου, μιάς περιούσιας φυλής, ενός εκλεκτού λαού ή έθνους.

Είναι επιστημονικά καταγεγραμμένο από τους ειδικούς μελετητές του κλάδου της Θεολογίας που ασχολείται με το φαινόμενο της “Νέα Εποχής” και των αιρέσεων, ότι η «Νέα Εποχή» έχει ρίζες “γνωστικές”, ανάλογες με τις καταβολές της αρχαίας αιρέσεως του γνωστικισμού η οποία ενεφανίσθη κατά τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες. Όταν δηλαδή η θεία χάρη και ο φωτισμός της ακτίστου ενέργειας του Θεού απορρίπτονται και γίνεται δεκτό ότι με την αυτογνωσία ο άνθρωπος δύναται να μετέχει στο “θείο”, καλλιεργώντας την υπερβολική εμπιστοσύνη σε “ψυχοσωματικές τεχνικές”, τότε ο κόσμος της γνώσεως «γυρνά στη μόδα».

Ακόμη, όταν ο άνθρωπος ο οποίος πνευματικά είναι κενός, ταυτίζεται και εμπνέεται ειδωλολατρικά μόνο από την φύση, όταν ταυτίζει τα πάντα με έναν “φυσικό θεό” (αίρεση του πανθεισμού), όταν η μοναδική αγάπη του ανθρώπου στρέφεται προς τη γη, τότε ο Θεός εξορίζεται, δολοφονείται και τερατοποιείται από τον σύγχρονο άνθρωπο.

Στον γνωστικισμό που είναι η άλλη όψη ή μάλλον το άλλο όνομα της «Νέας Εποχής», δημιουργείται μία νέα κατάσταση κατά την οποία ο κόσμος και ο άνθρωπος κατανοούνται ως “αυτάρκεις” και υπό αυτή την θεώρηση ο σύγχρονος άνθρωπος αρνείται το αγαπητικό πρόσωπο του Θεού. Η νέα “α-θειϊστική” θρησκευτική τάση ανυψώνει τον άνθρωπο χωρίς τον Θεό. Αυτή η “νεοεποχίτικη- γνωστική” θρησκευτικότητα υπερασπίζει μία “απρόσωπη θεολογία”, τελείως ξένη προς το γνήσιο χριστιανικό βίωμα και την θεολογία της Εκκλησίας μας. “Γνώση” και “ψυχολογία” συγκλίνουν στην Νέα Εποχή και ευνοούν την επανεμφάνιση της μαγείας και συνακόλουθα, την “εξορία” του Θεού από την ζωή των ανθρώπων.

Οι νεοεποχίτες αναμένουν και πιστεύουν την έλευση μιάς νέας εποχής, της οποίας κύριο χαρακτηριστικό είναι η απόλυτη και απέραντη ευτυχία, αλλά η ευτυχία αυτή είναι γήϊνη, σαρκική, υλική, όπως ακριβώς πιστεύει η παναίρεση του χιλιασμού. Για τον λόγο αυτό η λεγόμενη “Νέα Εποχή” δημιουργεί ένα είδος μοντέρνου χιλιασμού, αφού τα πάντα σε τελική ανάλυση περιστρέφονται γύρω από μια γήϊνη και υλιστική ευτυχία για περιορισμένο αριθμό ανθρώπων, μνημένων σε αυτή την παράδοξη προσέγγιση της ζωής και της αλήθειας, που όμως στην πραγματικότητα είναι μία θλιβερή σκλαβιά του ανθρώπου στα γήϊνα και υλικά φθαρτά στοιχεία του, στη γη και στην ύλη από την οποία δεν μπορεί να απελευθερωθεί για να νικήσει την φθορά και τον θάνατο.

Σύμφωνα με μία άλλη πτυχή της παραδόξου και δυσεβούς διδασκαλίας των οπαδών της «Νέας Εποχής», ο Ιησούς Χριστός είναι απλά μόνο ένας πνευματικός ανακριτής μιάς νέας πνευματικής ιεραρχίας. Για τους νεοεποχίτες ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός δεν είναι τίποτα παραπάνω απ' ό,τι ήταν ο Μωάμεθ, ο Βούδας, ο Πυθαγόρας, ο Κομφούκιος κ.ά. Βλέπουμε συνεπώς ότι η “Νέα Εποχή” χαρακτηρίζεται και κυριαρχείται από έναν έντονο θρησκευτικό “συγκρητισμό”, από μία πανσπερμία δηλαδή θρησκευτικών αντιλήψεων και κακοδοξιών από διάφορες θρησκείες και αιρετικές θρησκευτικές ομάδες.

Σ’ αυτόν τον θρησκευτικό “συγκρητισμό” κυριαρχεί η αντίληψη ότι ο άνθρωπος μπορεί να φτάσει στην αλήθεια διαμέσου διαφόρων οδών. Έτσι, επικρατεί πλήρης ανοχή σε ένα είδος “Νεοειδωλολατρίας”. Η “Νέα Εποχή” κάνει σαφώς ανοίγματα προς ομάδες οι οποίες κάνουν πράξη την μαγεία και τον σατανισμό. Η Νέα Εποχή χρησιμοποιεί και προβάλλει την μαγεία και τον σατανισμό για να δημιουργήσει εσωτερικούς- ψυχολογικούς κραδασμούς και πνευματικές κρίσεις σε άτομα ιδιαίτερα ευπειθή, προκειμένου να τα προσεγγίσει και να τα υποτάξει ως πειθήνια όργανα και φερέφωνα μιάς σκοτεινής θεοσοφίας και ενός εωσφορικού πνευματισμού. Καλείται λοιπόν ο αφελής σύγχρονος άνθρωπος να εγκαταλείψει την σώζουσα Εκκλησία του Ιησού Χριστού και ν’ αγαπήσει τον απατεώνα και μισάνθρωπο Σατανά, τον προδότη και αποστάτη ο οποίος πάντοτε ενσπείρει το ψεύδος και την πλάνη στις ψυχές των ανθρώπων.

Οι νεοεποχίτες ισχυρίζονται ότι οι ίδιοι μπορούν να δώσουν το αληθές και βαθύτερο νόημα του Χριστιανισμού. Αυτό γίνεται από μία elite δήθεν διανοουμένων ανθρώπων οι οποίοι διακηρύττουν προκλητικά ότι είναι οι “θεματοφύλακες” της κρυμμένης αλήθειας του Ευαγγελίου ενώ την ίδια στιγμή με την ζωή, τις επιλογές και την διδασκαλία τους ρίπτουν στην πυρά το Ευαγγέλιο του Σωτήρος Ιησού Χριστού.

Η λεγόμενη “Νέα Εποχή”, η οποία σημειωτέον δεν είναι θρησκεία, αναφέρει ότι, βάσει του ζωδιακού κύκλου, η «Εποχή των Ιχθύων» ταυτίζεται με την εποχή του Χριστιανισμού, ενώ η εποχή στην οποία ήδη εισήλθαμε, ταυτίζεται με το ζώδιο του Υδροχόου. Είναι δηλαδή η “Υδροχοϊκή Εποχή”, μια νέα αντιχριστιανική- αθεϊστική εποχή στην οποία ο Ιησούς Χριστός, το Ευαγγέλιο του και η Εκκλησία του αντιμετωπίζονται ως εχθροί που πρέπει να αφανισθούν, να πεθάνουν οριστικά μέσα στις ψυχές των ανθρώπων προκειμένου τάχα να απελευθερωθούν.

Αναφερθήκαμε προηγουμένως στην Μαγεία και στον Σατανισμό. Η μαγεία, λοιπόν, είναι φαινόμενο “μεταπτωτικό” και για τον λόγο αυτό πολύπλοκο. Είχε και έχει χαρακτήρα όχι “Χριστοκεντρικό”, αλλά “ανθρωποκεντρικό”, και γι’ αυτό αναποτελεσματικό και μάταιο. Είναι μία απελπισμένη και απέλπιδα προσπάθεια του ανθρώπου να υπερβεί το κακό, την ασθένεια και τον θάνατο, ζητώντας την βοήθεια του διαβόλου. Γι’ αυτό η μαγεία λέμε ότι είναι η κόρη του σατανά, του απατεώνα και μισανθρώπου. Επειδή δε ο διάβολος δεν μπορεί να βλάψει τον Άκτιστο Τριαδικό Θεό, στρέφεται εναντίον της εικόνας του, που είναι ο κτιστός άνθρωπος.

Η μαγεία, ως εφεύρημα του διαβόλου, πάντοτε και μόνο κακό προκαλεί στον άνθρωπο. Ουδέποτε καλό, έστω και αν γίνεται λόγος για “λευκή μαγεία”. Για την ορθόδοξη Εκκλησία όμως δεν είναι αποδεκτή ούτε η λεγόμενη “μαύρη μαγεία”, ούτε η δήθεν αθώα “λευκή μαγεία”.

Ο “αποκρυφισμός”, ο χιλιασμός και η “Νέα Εποχή” στρατεύονται εναντίον του Χριστιανισμού και επιδιώκουν να εγκαθιδρύσουν την λεγόμενη “Υδροχοϊκή Εποχή” του

Αντιχρίστου. Το ανώτατο στάδιο του αποκρυφισμού είναι ο σατανισμός. Είναι γεγονός μεμαρτυρημένο και καταγεγραμμένο ότι στην εποχή μας ο σατανάς δρα παραπλανητικώς. «Σατανικές εκκλησίες» απλώνονται σε μεγάλες πόλεις του κόσμου. Στις «Εκκλησίες» του Σατανά ενίοτε γίνονται και ανθρωποθυσίες με μαύρη μαγεία και διάφορα τελετουργικά αντικείμενα, όπως νεκροκεφαλές, νεκρά ζώα, οστά ανθρώπων κ.ά. Μεταχειρίζονται επίσης αγιαστικά αντικείμενα, ήτοι σταυρούς, εικόνες, κεριά, αντίδωρο «εις ύβριν και ατιμίαν». Θυσιάζουν ακόμα και ζώα των οποίων πίνουν το αίμα μαζί με την ναρκωτική ουσία L.S.D.

Στα τελευταία χρόνια ορισμένοι σατανολατρικοί κύκλοι, του εξωτερικού κυρίως, κυκλοφορούν «Σατανικούς δίσκους», στους οποίους εγκωμιάζεται ο σατανάς. Πολλοί φημισμένοι δίσκοι σύγχρονης μουσικής περιέχουν μηνύματα δοξολογίας προς τον σατανά.

Ο Σατανισμός δεν είναι σύγχρονο φαινόμενο. Εμφανίσθηκε τον 14^ο αιώνα με τη μορφή της μαύρης μαγείας. Από τα μέσα του 18^{ου} αιώνα η Ευρώπη και ειδικότερα η Γερμανία, η οποία δεν είχε ακόμη ενοποιηθεί, γέμισε από διάφορες οργανώσεις που είχαν επαναστατικούς και θρησκευτικούς σκοπούς. Το 1876 η Βαυαρική αστυνομία ανακάλυψε τα ίχνη μιάς άγνωστης έως τότε μυστικής οργανώσεως. Το όνομα αυτής ήταν «Ιλούμινατ-Πεφωτισμένη» και περιελάμβανε ανθρώπους απ' όλα τα κοινωνικά στρώματα.

Γιατί όμως υφίσταται το φοβερό αυτό φαινόμενο της σατανολατρίας; Ο σατανισμός εκμεταλλεύομενος τις ευαισθησίες των ανθρώπων και ιδιαιτέρως των νέων, υπόσχεται δύναμη, γνώση, πλούτο, δόξα, σαρκικές και λοιπές υλικές απολαύσεις. Σήμερα, δυστυχώς, βρίσκει ο μισάνθρωπος και απατεών διάβολος πολλές ψυχές νέων γυμνές από την ασπίδα της πίστεως και κενές από πνευματικές αξίες, με αποτέλεσμα να τις παρασύρει στο ψεύδος, στο σκότος, στην «απατηλή ευτυχία» και τελικά στην ψυχοσωματική απώλεια.

Όταν ο εσωτερικός κόσμος των ανθρώπων, ο οποίος είναι γεμάτος αδιέξοδα και ο κοινωνικός περίγυρος διαβρωμένος από άθεες ιδέες, είναι φυσικό ο διάβολος να βρίσκει πρόσφορο έδαφος στις ψυχές των σύγχρονων άπληστων και ανικανοποίητων ανθρώπων. Εκμεταλλεύεται με ευκολία τον πόνο, την φτώχεια, την αναζήτηση του πλούτου και της δόξας του κόσμου τούτου. Οι άνθρωποι οι οποίοι δεν αντλούν δύναμη από τον Θεό, καταφεύγουν στους παραψυχολόγους, τους μάγους, τους γόητες, τους ονειρομάντις, τους αστρολόγους, τις χαρτορίχτες και τα μέντιουμ. Γρήγορα όμως απογοητεύονται και αν δεν είναι σε θέση να ξεφύγουν από τα δίχτυα του σατανά οδηγούνται δυστυχώς στην απώλεια της ψυχής τους και στον σωματικό θάνατο. Γι' αυτό απαιτείται εγρήγορση και αγώνας για να προστατεύσουμε κυρίως την νεολαία μας, η οποία ούσα ευεπίφορη στις ηδονικές υποσχέσεις του σατανισμού για απόκτηση πλούτου και δόξας παρασύρεται και πέφτει στην παγίδα του. Όλοι έχουμε μεγάλη ευθύνη απέναντι στους νέους μας. Ας αναλάβουν άπαντες επιτέλους την ευθύνη τους και τον ρόλο τους, με πρώτη την Εκκλησία. Φθάνει πια ο κενός λόγος, είναι καιρός για δράση και έργα.